

YHDENVERTAISUUS- JA TASA-ARVOLAUTAKUNTA/Jaosto

Apuväline, sähkömopo, säilytyskielto, asuminen, välillinen syrjintä, hyväksyttävä syy, läheissyryntä, perhesuhteet

Diaarinumero: YVTLTK/6XX/2019

Antopäivä: XX.XX.2020

A ja B varasivat X Oy:ltä, asumisoikeuden, joka olisi oikeuttanut heidät hallinnoimaan asuinhuoneistoa. He eivät kuitenkaan ostaneet kyseistä asumisoikeutta, koska rakennuksen pyörävarastossa ei olisi saanut säilyttää eikä ladata vammaisen henkilö A:n liikkumisensa apuvälineenä käyttämää sähkömopoa. A ja B katsoivat, että vastaajayhtiön menettelyssä oli ollut A:n osalta kyse hänen vammaisuuteensa perustuneesta välillisestä syrjinnästä ja B:n osalta hänen läheissyrynnästä tai hänen perhesuhteisiinsa perustuneesta syrjinnästä.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoi, että vastaajayhtiön sähkömopon säilyttämistä ja lataamista koskeva näennäisesti yhdenvertainen sääntö oli yhdenvertaisuuslain 13 §:ssä tarkoitetulla tavalla saattanut A:n muita henkilöitä epäsuotuisampaan asemaan hänen vammaisuutensa perusteella. Asiassa oli näin ollen syntynyt oletama A:n välillisestä syrjinnästä.

Vastaaja totesi, että sähkömopon säilyttämistä ja lataamista koskevan kiellon lähtökohtana oli asukkaiden turvallisuus. Maankäyttö- ja rakennuslain 117 b §:n 1 momentissa edellytetään, että rakennus suunnitellaan ja rakennetaan sen käyttötarkoituksen edellyttämällä tavalla paloturvalliseksi ja että palon syttymisen vaaraa rajoitetaan. Vastaajan mukaan hakemuksessa tarkoitettua pyörävarastoa ei ollut suunniteltu tai tarkoitettu sähkömopon säilytys- tai lataamispaikaksi.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoi, että asukkaiden turvallisuus oli yhdenvertaisuuslain 13 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla hyväksyttävä tavoite.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoi, että vastaajan kielto säilyttää ja ladata sähkömopoa asumisoikeusrakennuksen pyörävarastossa oli käsillä olevassa asiassa ollut yhdenvertaisuuslain 13 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla asianmukainen ja tarpeellinen keino rakennuksen asukkaiden turvallisuuden varmistamiseksi. Vastaaja oli näin ollen kyennyt kumoamaan syntyneen syrjintäoletaman.

Vastaaja oli A:n syrjinnän arvioinnissa selostetuin perustein osoittanut, että sähkömopon säilyttämistä ja lataamista koskevalla kiellolla oli ollut hyväksyttävä tavoite, jonka saavuttamiseksi käytetyt keinot olivat olleet asianmukaisia ja tarpeellisia. Näin ollen myös oletama B:n välillisestä läheissyrynnästä kumoutui.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta totesi, ettei ollut perusteltua aihetta olettaa vastaajan kohdelleen B:tä hakemuksessa tarkoitettussa tilanteessa epäsuotuisammin kuin vertailukelpoisessa tilanteessa olevaa tai ollutta henkilöä siksi, että hän oli ollut hakemushetkellä avoliitossa A:n kanssa. Ei myöskään ollut perusteltua aihetta olettaa, että vastaajan sääntö, jonka mukaan yhtiön pyörävarastoissa ei saanut ladata tai säilyttää sähkömopoja, saattaisi B:n hänen perhesuhteidensa tai muunkaan hänen henkilönsä liittyvän syyn perusteella epäsuotuisampaan asemaan kuin vertailukelpoisessa tilanteessa olevan tai olleen henkilön. Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoi, ettei asiassa syntynyt oletamaa B:n syrjinnästä hänen perhesuhteidensa perusteella.

(Lainvoimainen)

Asian tausta

Hakijat varasivat vastaajayhtiön tytäryhtiöltä, X Asumisoikeus Oy:ltä, asumisoikeuden, joka olisi oikeuttanut heidät hallinnoimaan asuinhuoneistoa. He eivät kuitenkaan ostaneet kyseistä asumisoikeutta, koska rakennuksen pyörävarastossa ei olisi saanut säilyttää eikä ladata A:n liikkumisensa apuvälineenä käyttämää sähkömopoa.

Hakijoiden vaatimukset

Hakijat ovat vaatineet, että yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta kieltää vastaajayhtiötä syrjimästä heitä ja jatkamasta heidän syrjintäänsä.

Hakijoiden vaatimusten perusteet

A käyttää liikkumisensa apuvälineenä sisätiloissa pyörätuolia ja ulkona sähkömopoa tai autoa. Hakijat katsovat, että vastaajayhtiön menettelyssä on ollut A:n osalta kyse hänen vammaisuuteensa perustuneesta välillisestä syrjinnästä ja B:n osalta hänen läheissyrynnästään tai hänen perhesuhteisiinsa perustuneesta syrjinnästä.

Hakijat toteavat, että yleinen kieltä säilyttää ja ladata sähkömopoja asumisoikeustalojen kellaritiloissa paloturvallisuuteen vedoten on näennäisperuste tai -käytäntö, jolla ei ole hyväksyttävää tavoitetta. Tästä on hakijoiden mielestä osoituksena se, ettei hakijoiden varaamaa asumisoikeuskohdetta esitellyt myyntipäällikkö ollut tietoinen kiellosta. Myöskään tavoitteen saavuttamiseksi käytetyt keinot eivät ole hakijoiden mielestä asianmukaisia tai tarpeellisia, sillä kyseisen sähkömopon akun mallissa ei ole ilmennyt turvallisuusongelmia.

Hakijat toteavat, että vastaaja tarjosi heille mahdollisuutta säilyttää ja ladata sähkömopoa asumisoikeusasunnon terassilla. Tämä ei kuitenkaan olisi ollut mahdollista, koska sähkömopoa ei luovutusehtojen mukaan saa säilyttää alle +10 asteen lämpötilassa. Hakijat toteavat vastaajan tarjonneen heille myös mahdollisuutta säilyttää sähkömopoa pyöräkellarissa ja ladata sitä huoneiston sisätiloissa. Tämäkään ei olisi tullut kysymykseen, koska A ei olisi tuolloin voinut itse siirtyä pyörätuolista sähkömopoon. Sähkömopo olisi ollut huoneiston eteisessä myös esteenä pyörätuolilla liikkumiselle, minkä lisäksi se olisi aiheuttanut asunnon tarpeetonta likaantumista. Hakijat kertovat ostaneensa toisen asumisoikeusasunnon toiselta yhtiöltä.

Vastaajan vastaus

Vastaaja on kiistänyt menettelleensä asiassa syrjivästi.

Vastaajan vastauksen perustelut

Vastaaja toteaa Y Yhtiöt Oy:n kieltäneen sähkömopojen lataamisen ja säilyttämisen kaikkien omistamiensa kiinteistöjen yleisissä tiloissa ja varastoissa niiltä osin, kun tilat eivät ole erityisesti suunniteltu, tarkoitettu tai osoitettu tähän käyttöön. Sääntö on laadittu yhtiön selvitettyä eri akkutyypin turvallisuutta ja tiedusteltua asiaa vakuutusyhtiöltä.

Kiellon lähtökohtana on asukkaiden turvallisuus. Sähkömopojen lataamisen tulee turvallisuussyistä tapahtua valvotusti. Sääntö koskee kaikkia sähkömopoja ja kaikkia asukkaita kaikissa yhtiön omistamissa kiinteistöissä. Yhtiö toteaa esittäneensä hakijoille kahta muuta vaihtoehtoa ratkaisua sähkömopon lataamiseksi, mutta nämä ratkaisut eivät hakijoille käyneet.

Esittelijän esitys

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta hylkää hakemuksen.

Perustelut

Kysymyksenasettelu

Asiassa on arvioitava, onko asumisoikeusrakennuksessa annettu yleinen kielto säilyttää ja ladata sähkömopoa pyörävarastossa vammaisuuteen perustuvaa välillistä syrjintää, vammaisen henkilön avopuolison läheissyrjintää tai tällaisen henkilön syrjintää perhesuhteen perusteella.

Sovellettavat oikeusohjeet ja niiden esityöt

YK:n vammaisyleissopimus

YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista (SopS 26-27/2016, vammaisyleissopimus) tuli Suomessa voimaan 10.6.2016. Sopimuksen 1 artiklan mukaan vammaisiin henkilöihin kuuluvat ne, joilla on sellainen pitkäaikainen ruumiillinen, henkinen, älyllinen tai aisteihin liittyvä vamma, jonka vuorovaikutus erilaisten esteiden kanssa voi estää heidän täysimääräisen ja tehokkaan osallistumisensa yhteiskuntaan yhdenvertaisesti muiden kanssa.

Yhdenvertaisuuslaki

Yhdenvertaisuuslain (1325/2014) 8 §:n 1 momentin mukaan ketään ei saa syrjiä iän, alkuperän, kansalaisuuden, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, poliittisen toiminnan, ammattiyhdistystoiminnan, perhesuhteiden, terveydentilan, vammaisuuden, seksuaalisen suuntautumisen tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella. Syrjintä on kielletty riippumatta siitä, perustuuko se henkilöä itseään vai jotakuta toista koskevaan tosiseikkaan tai oletukseen. Pykälän 2 momentin mukaan välittömän ja välillisen syrjinnän lisäksi kyseisessä laissa tarkoitettua syrjintää on häirintä, kohtuullisten mukautusten epääminen sekä ohje tai käsky syrjiä.

Yhdenvertaisuuslain 13 §:n mukaan syrjintä on välillistä, jos näennäisesti yhdenvertainen sääntö, peruste tai käytäntö saattaa jonkun muita epäedullisempaan asemaan henkilöön liittyvän syyn perusteella, paitsi jos säännöllä, perusteella tai käytännöllä on hyväksyttävä tavoite ja tavoitteen saavuttamiseksi käytetyt keinot ovat asianmukaisia ja tarpeellisia.

Yhdenvertaisuuslain esitöiden mukaan välillisessä syrjinnässä voi olla kyse menettelystä, jonka seurauksena johonkin tiettyyn, henkilöön liittyvien syiden perusteella määräytyvään ryhmään kuuluva henkilö joutuu muihin nähden

erityisen rajoituksen, vaatimuksen, rasitteen, velvoitteen tai muun haitan kohteeksi. Ilmaisuihin "asema" sisältää ajatuksen siitä, että kyse ei voi olla vähäisestä haitasta. Sanalla "sääntö" viitataan oikeussäännösten ohella esimerkiksi yhtiöiden ja yhdistysten sääntöihin. Sanalla "käytäntö" viitataan muun muassa siihen, miten esimerkiksi koulutus ja erilaiset palvelut sekä pääsy niihin on käytännössä järjestetty. (HE 19/2014 vp s. 76–77.)

Esitöiden mukaan välillisesti syrjivälle säännölle, perusteelle tai käytännölle on ominaista näennäinen yhdenvertaisuus. Tällöin sääntö, peruste tai käytäntö ei nimenomaisesti aseta ketään huonompaan asemaan 8 §:n 1 momentissa mainitun henkilöön liittyvän syyn perusteella, mutta säännöllä, perusteella tai käytännöllä tosiasiallisesti on henkilöön liittyvään syyhyn perustuva syrjivä vaikutus. Säännön, perusteen tai käytännön välillinen syrjivä vaikutus ilmenee usein siten, että johonkin tiettyyn ryhmään kuuluvien henkilöiden on tosiasiallisesti muita vaikeampi täyttää jokin asetettu edellytys tai siten, että valitulla toteuttamistavalla on kielteisiä vaikutuksia nimenomaan ja vain heihin. (HE 19/2014 vp s. 77.)

Yhdenvertaisuuslain 28 §:n mukaan vireillepanijan on syrjintää tai vastatoimia koskevaa asiaa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa käsiteltäessä esitettävä selvitystä seikoista, joihin vaatimus perustuu. Jos asiaa käsiteltäessä esitettyjen selvitysten perusteella voidaan olettaa syrjinnän tai vastatoimien kieltoa rikotun, vastapuolen on kumotakseen oletuksen osoitettava, että kieltoa ei ole rikottu.

Yhdenvertaisuuslain esitöiden mukaan pelkkä väite tai epäily syrjinnän kiellon rikkomisesta ei riitä syrjintäoletettaman syntymiseen. Täyttä näyttöä syrjinnästä ei kuitenkaan edellytetä, vaan riittävää on, että asiaa käsittelevälle toimivaltaiselle viranomaiselle syntyy esille tulleiden seikkojen valossa perustellusti oletettava syrjinnän kiellon vastaisesta menettelystä. Jos asiaa käsiteltäessä on esitetty riittävästi sellaista selvitystä, jonka perusteella voidaan olettaa syrjinnän kieltoa rikotun, on vastapuolen osoitettava, että kieltoa ei ole rikottu. (HE 19/2014 vp s. 93.)

Maankäyttö- ja rakennuslaki

Maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 117 b §:n 1 momentin mukaan rakennushankkeeseen ryhtyvän on huolehdittava, että rakennus suunnitellaan ja rakennetaan sen käyttötarkoituksen edellyttämällä tavalla paloturvalliseksi. Palon syttymisen vaaraa on rajoitettava. Pykälän 2 momentin mukaan rakennuksen on oltava sellainen, että siinä olevat voivat palon sattuessa pelastautua tai heidät voidaan pelastaa.

Väitetyn syrjinnän arviointi ja johtopäätökset

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta toteaa, että hakijoilla on yhdenvertaisuuslain 28 §:n perusteella ensisijainen velvollisuus esittää lautakunnalle selvitystä seikoista, joihin heidän vaatimuksensa perustuvat. Tapahtumien kulusta ja muusta tosiseikastosta esitettävän selvityksen tulee olla sellaista, jonka perusteella asiaa objektiivisesti arvioiden voidaan olettaa syrjinnän kieltoa rikotun. Pelkkä väite tai epäily syrjinnän kiellon rikkomisesta ei riitä syrjintäoletettaman syntymiseen. Täyttä näyttöä syrjinnästä ei

kuitenkaan edellytetä, vaan riittävää on, että esille tulleiden seikkojen valossa syntyy perustellusti oletttama siitä, että vastaaja on menetellyt syrjinnän kiellon vastaisesti. Olettama syrjinnän kiellon rikkomisesta voi perustua myös vastapuolen esille tuomiin seikkoihin taikka mahdolliseen muuhun asiaa käsiteltäessä saatuun selvitykseen.

Syrjintäoletttaman syntyminen

Syrjintä on yhdenvertaisuuslain 8 §:n 1 momentin mukaan kiellettyä muun muassa henkilön vammaisuuden perusteella. A käyttää sähkömopoa liikkumisensa apuvälineenä. Ottaen huomioon YK:n vammaisyleissopimuksen 1 artiklan vammaisen henkilön määritelmän yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoo, että A on yhdenvertaisuuslain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu vammainen henkilö.

Saadun selvityksen perusteella asiassa on A:n osalta arvioitava, syntyykö asiassa oletttama yhdenvertaisuuslain 13 §:ssä tarkoitettusta välillisestä syrjinnästä. On arvioitava, onko selvityksen perusteella objektiivisesti arvioiden perusteltua aihetta olettaa, että vastaajalla on ollut sähkömopon säilyttämistä tai lataamista koskeva, näennäisesti yhdenvertainen sääntö, peruste tai käytäntö, joka on saattanut A:n muita epäedullisempaan asemaan hänen vammaisuutensa perusteella.

Vastaaja on omistamiensa rakennusten asukkaiden turvallisuuteen vedoten kieltänyt sähkömopojen lataamisen ja säilyttämisen kaikkien omistamiensa kiinteistöjen yleisissä tiloissa ja varastoissa siltä osin kuin kyseisiä tiloja ei ole erityisesti suunniteltu, tarkoitettu tai osoitettu tähän käyttöön. Sääntö koskee kaikissa yhtiön omistamissa kiinteistöissä asuvia asukkaita. A tarvitsee sähkömopoa liikkumiseensa vammaisuutensa vuoksi. Hän ei ole voinut ottaa vastaan vastaajan hänelle ja B:lle tarjoamaa asumisoikeusasuntoa, koska hän ei olisi voinut ladata käyttämänsä sähkömopoa kiinteistön pyörävarastossa, jolloin hänen liikkumisensa olisi estynyt.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoo, että vastaajayhtiön sähkömopon säilyttämistä ja lataamista koskeva näennäisesti yhdenvertainen sääntö on yhdenvertaisuuslain 13 §:ssä tarkoitettulla tavalla saattanut A:n muita henkilöitä epäsuotuisampaan asemaan hänen vammaisuutensa perusteella. Asiassa on näin ollen syntynyt oletttama A:n välillisestä syrjinnästä.

Syrjintäoletttaman kumoaminen

Asiassa tulee välillistä syrjintää koskevan syrjintäoletttaman kumoamisen osalta arvioitavaksi, onko vastaajan kiellolla säilyttää ja ladata sähkömopoa hakemuksessa tarkoitettussa pyörävarastossa ollut yhdenvertaisuuslain 13 §:ssä tarkoitettulla tavalla hyväksyttävä tavoite ja ovatko tällaisen tavoitteen saavuttamiseksi käytetyt keinot olleet asianmukaisia ja tarpeellisia. Tavoitteen tulee olla hyväksyttävä perusoikeusjärjestelmän, Suomea sitovien kansainvälisten ihmisoikeusvelvoitteiden ja yleisemminkin Suomen oikeusjärjestyksen kannalta.

Vastaaja toteaa, että sähkömopon säilyttämistä ja lataamista koskevan kiellon lähtökohtana on asukkaiden turvallisuus. Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoo, että asukkaiden turvallisuus on yhdenvertaisuuslain 13 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla hyväksyttävä tavoite.

Asiassa on seuraavaksi arvioitava, ovatko vastaajan keinot tavoitteen saavuttamiseksi olleet asianmukaisia ja tarpeellisia. Yhdenvertaisuuslain esitöiden mukaan käytettävien keinojen tulisi olla tavoitteen saavuttamisen kannalta tarkoituksenmukaisia ja sillä tavoin tarpeellisia, että ne ovat tavoitteeseen nähden oikeasuhtaisia. Esimerkiksi ajokortin edellyttäminen työnhakijalta ei olisi välillistä syrjintää, jos haettavana olevaan työhön tai virkaan kuuluvien tehtävien suorittaminen aidosti edellyttää voimassa olevaa lupaa ajoneuvon kuljettamiseen.

Maankäyttö- ja rakennuslain 117 b §:n 1 momentissa edellytetään, että rakennus suunnitellaan ja rakennetaan sen käyttötarkoituksen edellyttämällä tavalla paloturvalliseksi ja että palon syttymisen vaaraa rajoitetaan. Vastaajan mukaan hakemuksessa tarkoitettua pyörävarastoa ei ole suunniteltu tai tarkoitettu sähkömopon säilytys- tai lataamispaikaksi.

Edellä todettu huomioon ottaen yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoo, että vastaajan kiello säilyttää ja ladata sähkömopoa asumisoikeusrakennuksen pyörävarastossa on käsillä olevassa asiassa ollut yhdenvertaisuuslain 13 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla asianmukainen ja tarpeellinen keino rakennuksen asukkaiden turvallisuuden varmistamiseksi. Vastaaja on näin ollen kyennyt kumoamaan syntyneen syrjintäoletaman.

Läheissyryjä

Yhdenvertaisuuslain 8 §:n 1 momentin mukaan syrjintä on kielletty riippumatta siitä, perustuuko se henkilöä itseään vai jotakuta toista koskevaan tosiseikkaan tai oletukseen. Lain esitöiden mukaan syrjinnästä voi olla kyse myös silloin, kun syrjivän menettelyn peruste ei liity syrjityksi tulleeeseen henkilöön itseensä, vaan johonkuhun toiseen (ns. läheissyryjä). Kiellettyä voi siten olla henkilön asettaminen epäedullisempaan asemaan esimerkiksi siksi, että hän on etniseen vähemmistöön kuuluvan, vammaisen tai muun yhdenvertaisuuslain 8 §:n 1 momentissa tarkoitetun henkilöön liittyvän ominaisuuden omaavan henkilön läheinen. Tällaisia ovat esimerkiksi perheenjäsenet ja sukulaiset sekä läheiset työtoverit ja ystävät. (HE 19/2014 vp s. 68.)

Euroopan unionin tuomioistuin katsoi työsyryjädirektiivin tulkintaa koskeneessa ratkaisussaan *Coleman* (asia C-303/06, 17.7.2008), että työntekijän asettaminen huonompaan asemaan sen takia, että hänellä on vammainen lapsi, on syrjintää vammaisuuden perusteella, siitä huolimatta, että syrjityksi tullut henkilö ei itse ollut vammainen. Tuomion perustelujen mukaan yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ei ole tarkoitus suojata vain tiettyjä henkilöluokkia, vaan antaa suojaa direktiivissä kiellettyjen erotteluperusteiden käyttämisestä vastaan. Myös Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on katsonut läheissyryjännän olevan Euroopan ihmisoikeussopimuksen 14 artiklassa tarkoitettua kiellettyä syrjintää.

(*Škorjanec v. Kroatia*, EIT 28.3.2017, asia 25536/14, kpl. 55; *Cînta v. Romania*, EIT 18.2.2020, asia 3891/19, kpl. 134.)

Hakijat katsovat, että asiassa on B:n osalta kyse hänen läheissyrjinnästään. Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta toteaa, että hakijoiden on yhdenvertaisuuslain 28 §:ssä tarkoitetun syrjintäolettan syntymiseksi esitettävä selvitystä seikoista, joihin tämä näkemys perustuu.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta toteaa, ettei vastaaja ole kohdistanut sähkömopon säilyttämistä tai lataamista koskevaa kieltoaan nimenomaisesti B:hen A:n vammaisuuden perusteella vaan yleisesti omistamiensa rakennusten kaikkiin asukkaisiin. Asiassa ei näin ollen ole syntynyt B:n välitöntä läheissyrjintää koskevaa olettaa.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta on edellä katsonut, että asiassa on syntynyt olettaa B:n välillisestä syrjinnästä hänen vammaisuutensa perusteella. Ottaen huomioon, että B:kään ei voinut muuttaa vastaajayhtiön hänelle ja A:lle tarjoamaan asuntoon, koska A:n sähkömopoa ei olisi saanut säilyttää tai ladata rakennuksen pyörävarastossa, lautakunta katsoo, että asiassa on syntynyt olettaa B:n välillisestä läheissyrjinnästä A:n vammaisuuden perusteella.

Vastaaja on edellä A:n syrjinnän arvioinnissa selostetuin perustein kuitenkin osoittanut, että sähkömopon säilyttämistä ja lataamista koskevalla kiellolla on ollut hyväksyttävä tavoite, jonka saavuttamiseksi käytetyt keinot ovat olleet asianmukaisia ja tarpeellisia. Näin ollen myös olettaa B:n välillisestä läheissyrjinnästä on kumoutunut.

Perhesuhteet

Syrjintä on yhdenvertaisuuslain 8 §:n 1 momentin mukaan kiellettyä muun muassa perhesuhteiden perusteella. Perhesuhteissa on kysymys erityisesti siitä, onko henkilö naimaton, avioliitossa, rekisteröidyssä parisuhteessa, avoliitossa, eronnut tai leski (HE 19/2014 vp s. 66).

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta toteaa, ettei saadun selvityksen perusteella ole perusteltua aihetta olettaa vastaajan kohdelleen B:tä hakemuksessa tarkoitettussa tilanteessa epäsuotuisammin kuin vertailukelpoisessa tilanteessa olevaa tai ollutta henkilöä siksi, että hän on ollut hakemushetkellä avoliitossa. Saadun selvityksen perusteella ei myöskään ole perusteltua aihetta olettaa, että vastaajan sääntö, jonka mukaan yhtiön pyörävarastoissa ei saa ladata tai säilyttää sähkömopoja, saattaisi B:n hänen perhesuhteidensa tai muunkaan hänen henkilöönsä liittyvän syyn perusteella epäsuotuisampaan asemaan kuin vertailukelpoisessa tilanteessa olevan tai olleen henkilön.

Edellä todetun perusteella yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoo, ettei asiassa ole syntynyt olettaa B:n syrjinnästä hänen perhesuhteidensa perusteella.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunnan päätös

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta päätti hyväksyä esittelijän esityksen.

Lainkohdat

YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista (SopS 26-27/2016) 1 artikla

Yhdenvertaisuuslaki (1325/2014) 8 §:n 1 ja 2 momentti, 13 § ja 28 §

Maankäyttö- ja rakennuslaki (132/1999) 117 b § 1 ja 2 momentti

Muutoksenhaku

Muutoksenhakuohjaus liitteenä.

Asian ovat päättäneet Outi Anttila (puheenjohtaja), Merja Heikkonen, Husein Muhammed, Niina Mäntylä ja Milka Sormunen. Asian esittelijä Juhani Kortteinen.